

**JURISPRUDENȚA
INSTANȚELOR
JUDECĂTOREȘTI
2007-2012**

VOLUMUL II

ÎN DOMENIUL DREPTULUI BANCAR

JUDECĂTOR
MIHAELA CRISTINA MOCANU
LECT. UNIV. DRD

DĂNUȚ NEACȘU
LECT. UNIV. DRD

JURISPRUDENȚA
INSTANȚELOR
JUDECĂTOREȘTI
2007-2012

VOLUMUL II

ÎN DOMENIUL DREPTULUI BANCAR

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2012

Colecția ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Angelica Mălăescu

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MOCANU, CRISTINA MIHAELA

Jurisprudența instanțelor judecătorești : 2010-2011 / Mocanu
Cristina Mihaela, Neacșu Dănuț. - București : Editura Universitară, 2012-
vol.

ISBN 978-606-591-482-7

Vol. 2. : În domeniul dreptului bancar. - 2012. - Bibliogr. –
ISBN 978-606-591-550-3

I. Neacșu, Dănuț

347.99(498)

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786065915503

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate
fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2012
Editura Universitară
Director: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021 – 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021-315.32.47 / 319.67.27 / 0744 EDITOR / 07217 CARTE
comenzi@editurauniversitara.ro
O.P. 15, C.P. 35, București
www.editurauniversitara.ro

PREFAȚĂ

Lucrarea de față continuă efortul anunțat în primul volum și depus de autori în vederea relevării tendințelor actuale ale practicii judiciare. Se supune atenției teoreticienilor și îndeosebi practicienilor dreptului o gamă largă de soluții care reflectă modul de interpretare și aplicare de către instanțe a dreptului.

De această dată, lucrarea privește materia Dreptului bancar, materie încercată în ultima perioadă de o serie de probleme jurisprudențiale cu o anumită tipologie. Lucrarea cuprinde un număr de 110 spețe culese din practica judiciară a Curții de Apel Constanța și relevate după criterii de complexitate și utilitate. Legislația relevantă indicată în cazul fiecărei spețe este corelată, acolo unde a fost cazul, cu normele actuale ale Codului civil. S-a dorit astfel obținerea unui instrument de lucru facil pentru practicienii dreptului în contextul în care legislația se află într-o continuă schimbare și modificare ceea ce face ca aplicarea și interpretarea noilor prevederi să nu fie întotdeauna ușoară

Jurisprudența, spunea Matei B. Cantacuzino - o figură marcantă a lumii juridice de la începutul secolului XX, nu este decât o experiență: ea poate demonstra defectele unei norme legale precise, dar n-o poate înlocui când există, prin alta mai bună, căci mai presus de interesele speciale există interesul general, ca legile să fie respectate și aplicate în mod uniform pentru toți.

Exprimăm același deziderat: că cei ce vor intra în posesia culegerii de practică vor găsi în ea un sprijin real în activitatea pe care o desfășoară.

Autorii

CUPRINS

PREFAȚĂ	5
1. Acțiune în răspundere contractuală. Daune morale	13
2. Anularea publicației de vânzare. Stabilirea prețului de pornire a licitație în funcție de raportul de evaluare	17
3. Anularea procesului-verbal de licitație imobiliară. Preț oferit de licitator.	22
4. Anularea formelor de executare/ suspendarea executării silite. Declararea exigibilității anticipate a creditului în caz de neplată la scadență	27
5. Acțiune în anulare împotriva hotărârii arbitrale. Semnarea hotărârii arbitrale	31
6. Acțiunea în constatarea prescrierii dreptului material la acțiune întemeiat pe contractul de credit. Bancă în procedura de lichidare judiciară .	33
7. Anulare incident de plată și interdicție bancară. Pierdere filă cec ..	36
8. Anularea înscrierii incidentului de plată la BNR	41
9. Act de adjudecare întocmit în lipsa certificatului fiscal. Noțiunea de „înstrăinare” prevăzută de art. 254 al.7 C. fiscal	43
10. Anulare incident plată. Refuz la plată din lipsă totală de disponibil. Plată ulterioară înregistrării incidentului.	47
11. Anulare incident plată. Irelevanța apărărilor referitoare la quantumul obligației de plată și al exigibilității acesteia	50
12. Anularea actelor de executare. Anularea unor clauze abuzive din contractul de credit. Admisibilitate.	53
13. Avalul biletului la ordin. Prioritatea aplicării prevederilor speciale din Legea nr. 58/1934 în raport cu dispozițiile de drept comun din Codul civil	56
14. Anularea actelor subsecvente ca urmare a anulării actului principal. Principiul ocrotirii bunei credințe	62
15. Acțiune întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză. Calitate procesuală pasivă	67
16. Acțiune în răspundere contractuală. Revizuirea ratei dobânzii curente	77

17. Acțiune în răspundere contractuală. Refuzul de a închide și lichida creditul	82
18. Acțiune în constatarea efectuării plății	84
19. Anularea cererii formulate de către societate aflată în insolvență. Legalitate	86
20. Bilet la ordin. Nulitate. Transmiterea obligațiilor din raportul fundamental prin gir	89
21. Contestație la executare. Tardivitate. Comunicarea actelor de executare unei sucursale a băncii	93
22. Contestație la executare. Necercetarea apărărilor contestatoarei. Casare	96
23. Contestație la executare. Decesul debitorului după demararea procedurii de executare. necesitatea comunicării titlului executoriu moștenitorilor	99
24. Cererea de suspendare provizorie a executării sentinței civile. Hotărâre care nu este susceptibilă de executare	102
25. Contestație la executare introdusă de către terțul proprietar al bunurilor executate vătămat prin executare	104
26. Contestație la executare. Executarea cheltuielilor de judecată neprevăzute în hotărârea judecătorească privind constatarea unei stări de fapt	111
27. Cerere de suspendare provizorie a executării sentinței. Admisibilitate	114
28. Clauză penală stipulată în contractul de credit bancar. Nelegalitate	116
29. Constatare a caracterului abuziv al unei clauze contractuale referitoare la dobândă. Aplicarea legislației comunitare	118
30. Contract de cesiune de creanță. Lipsa caracterului de titlu executoriu	125
31. Contestație împotriva refuzului de înscriere a creanței în tabelul definitiv	134
32. Capacitate procesuală	137
33. Contract de împrumut bancar. Întâlnirea ofertei cu acceptarea și încheierea contractului. Acordarea de daune cominatorii	140
34. Contestație la executare. Indisponibilizarea bunului executat prin sechestrul judiciar	144
35. Credit de tip revolving. Garantarea creditului și executarea silită în caz de neplată	148
36. Competență materială. Cerere de transformare a datele personale în date anonime	151
37. Constatare prescriere executare silită. Calitate procesuală a Agenției de Valorificare a Activelor Bancare	152

38. Contestație împotriva măsurii de neînscrisere a creanței contestatoarei în tabelul preliminar al societății	158
39. Contestație la executare. Competența instanței de executare și a judecătorului sindic	160
40. Contestație la executare. Necesitatea administrării unor noi probe referitoare la existenței și a cuantumului debitelor izvorâte din executarea contractului de leasing	165
41. Contestație împotriva executării silite. Inadmisibilitate	169
42. Contestație la executare. Executare prin poprire în cazul existenței unei garanții ipotecare	170
43. Cauțiune. Condiții de restituire	175
44. Contestația în anulare. Noțiunea de greșală materială	176
45. Competența teritorială a executorului judecătoresc; Executarea silită care este pornită pe baza unui titlu executoriu ce nu cuprindea suma	179
46. Critici referitoare la cuantumul taxei de timbru. Lipsa cererii de reexaminare	183
47. Contestație în anulare. Anularea recursului ca netimbrat	185
48. Cerere de încuviințare a executării silite. Declararea exigibilă a creditului în caz de neplată. Data exigibilității	187
49. Credit ipotecar pentru investiții imobiliare. Necesitatea investirii cu formulă executorie	189
50. Contestație la executare. Anularea raportului de evaluare a proprietății imobiliare și refacerea lui de către instanța de executare.	192
51. Contestație la executare. Executare nerealizată prin intermediul executorului judecătoresc	199
52. Contestație la executare. Tardivitate	202
53. Cheltuieli de executare. Onorariul executorului judecătoresc	204
54. Cerere de suspendare a executării. Lipsa plății cauțiunii	207
55. Contestație la executare. Acte efectuate de executorul bancar cu încălcarea prevederilor legale în materie de executare	209
56. Contestație împotriva respingerii cererii de înscriere a creanței în tabloul suplimentar al obligațiilor debitoarei. Decădere	214
57. Competența funcțională a judecătorului sindic	217
58. Conosament. Distincție între răspunderea contractuală și răspunderea delictuală	221
59. Competența materială. Acțiune neevaluabilă în bani	229
60. Contestație împotriva măsurii administratorului judiciar de neînscrisere a creanțelor lor salariale în tabelul obligațiilor debitoarei	231

61. Contestație la executare. Admisibilitate	234
62. Executare prin poprire. Lipsa formalității de încuviințare a executării silite. Aplicarea legii în timp	238
63. Executare silită asupra altui bun decât cel ipotecat. Legalitatea formelor de executare	246
64. Executarea biletului la ordin prin poprire. Necesitatea emiterii somației. Concursul dintre norma generală și cea specială	247
65. Încuviințarea executării silite. Executarea de bună voie a obligației din titlu	250
66. Investirea cu formulă executorie a biletului la ordin	252
67. Înscrierea creanței în tabelul definitiv de creanțe. Lipsa de interes a creditorului contestator în formularea cererii	254
68. Încălcarea principiul contradictorialității și a dreptului la apărare. Casare	255
69. Incident de plată major. Refuzul la plată determinat de lipsa parțială de disponibil	259
70. Incident de plată. Apărări referitoare la modalitatea de completare a filei CEC	262
71. Investirea cu formulă executorie a biletului la ordin. Apărări ce vizează raporturile fundamentale dintre părți	266
72. Îmbogățirea fără justă cauză. Condiții de admisibilitate	267
73. Încuviințarea executării silite	275
74. Încuviințarea executării silite. Omisiunea debitorului de a se conforma obligațiilor - prezumție relativă a refuzului său de executare de bună voie	276
75. Încuviințarea executării silite. Titlu constând în antecontract de vânzare cumpărare.	279
76. Nulitate absolută parțială contract de credit. Clauze abuzive. Norme interne, norme comunitare	281
77. Nulitate relativă contract de credit. Viciu de consimțământ – dol ..	290
78. Opoziție la executare. Anularea titlului executoriu constând în bilet la ordin	293
79. Operațiune de retragere numerar efectuată după deschiderea procedurii insolvenței. Nulitate	295
80. Ordonanță președințială. Cerere de suspendare a plății ratelor de credit	297
81. Ordonanță președințială. Obligarea băncii sa deblocheze contul	299
82. Ordonanță președințială. Invocarea unor apărări specifice contestației la executare. Admisibilitate	302

83. Obligația de a face. Distincție între răspunderea contractuală și cea delictuală	305
84. Proces verbal de distribuție a prețului rezultat din vânzarea silită. Ordinea de preferință a creanțelor. Existența unui contract de fidejusiune	310
85. Poprire asiguratorie. Condiții de înființare	314
86. Promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare de bun viitor. Lipsa caracterului de titlu executoriu	316
87. Restituirea cauțiunii consemnate pentru suspendarea executării ...	321
88. Recurs declarat împotriva încheierii de completare a dispozitivului. Admisibilitate	323
89. Restituire cauțiune	325
90. Rezoluțiune contract de vânzare cumpărare. Lipsă de interes în promovarea acțiunii	326
91. Recuperarea sumelor plătite băncii pentru operațiuni frauduloase ale unui terț	329
92. Stabilirea onorariului pentru executarea silită de către executorul judecătoresc	332
93. Suspendarea cauzei pentru neîndeplinirea obligațiilor impuse de instanță	337
94. Suspendarea executării silite formulată direct în apel. Cerere nouă. Admisibilitate	338
95. Stabilirea cuantumului chiriei pe cale judiciară	339
96. Transfer de bani prin serviciul Western Union. Calitate procesuală în cererea de despăgubire	342
97. Urmărirea bunului gajat. Executare pornită fără încuviințarea acesteia. Nulitatea formelor de executare	347
98. Validarea popririi. Plata comisioanelor de gestiune a contului nu contravine obligației impuse de art. 460 Cod procedura civilă	350
99. Validarea popririi. Incidența prevederilor referitoare la suspendarea suspendarea de drept prevăzută de art. 36 din Legea nr. 85/2006 .	352
100. Validarea popririi. Citarea terțului poprit la o altă adresă decât cea la care este înregistrat sediul social al acestuia	353
101. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	355
102. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	357
103. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	369
104. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	372
105. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	374
106. Validarea popririi. Existența unui concurs de popriri	376
107. Validarea popririi. Condiții de admisibilitate	379

108. Validarea popririi Suspendarea raporturilor de muncă între debitor și terțul poprit	381
109. Validarea popririi. Cheltuieli de judecată. Culpa organului de executare	383
110. Vânzarea la licitație. Noțiunea de preț serios	385

1. Acțiune în răspundere contractuală. Daune morale

Legislație relevantă: art. 1073 – 1090 Cod Civil (art. 1483 Noul Cod Civil), art. 998 – 999 Cod civil(art. 1357 Noul Cod Civil)

Demersurile de recuperare ale creanței depășesc cercul contractual, iar tot ceea ce se situează în afara domeniului contractual, poate angaja răspunderea delictuală. Nu există nici un temei legal pentru emiterea unor înștiințări către angajatorul debitorului, comunicarea unui înscris către client, pentru a-i aduce la cunoștință o anumită împrejurare, este suficient a se efectua numai prin poștă cu confirmare de primire, cumularea cu alte modalități de înștiințare a acelei împrejurări, poate fi echivalată cu o hârtuire. Pe de altă parte, se constată că, deși în prezența unei hotărâri irevocabile, pârâta nu a procedat la executarea de bunăvoie a acestei hotărâri, reclamantul fiind nevoit a formula cererea de executare silită.

Instanța apreciază că demersurile pe care pârâta a înțeles a le practica (somații, înștiințări) reprezintă o ingerință în viața privată a persoanei, susceptibilă a cauza un prejudiciu moral.

Reclamantul TV, în contradictoriu cu pârâta Raiffeisen Bank, a solicitat restituirea sumei de 1360 CHF (franci elvețieni) reprezentând contravaloarea sumelor achitate în plus la ratele de credit din noiembrie 2008 – mai 2010, cu obligarea pârâtei la reactualizarea graficului de rambursare a creditului, obligarea la plata daunelor morale în sumă de 10.000 lei reprezentând echivalentul prejudiciului moral cauzat prin practicile folosite de pârâtă, cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamantul a arătat că între părți a fost încheiat contractul de credit nr. RFPPxxxx/16.04.2007, iar, ca urmare a majorării dobânzii la credit pe un alt criteriu decât cel convenit la încheierea contractului, situație constatată prin Sentința civilă nr. pp12/20.04.2010 a Tribunalului Constanța, pârâta a refuzat să soluționeze pe cale amiabilă repararea prejudiciului; a mai arătat reclamantul că, întrucât dobânda la CHF a scăzut, reclamantul a plătit în plus suma de 1360 CHF.

Cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1073 – 1090 din Codul civil.

În probațiune, reclamantul a depus în copie contractul de credit nr RFippxxxx/16.04.2007, graficul de rambursare, somații, notificări, modul de calcul al prejudiciului, evoluția pieței financiare.

Prin întâmpinare, pârâta a invocat excepția prematurității acțiunii pentru nerespectarea termenului de 15 zile de la comunicarea notificării în vederea concilierii directe și până la stabilirea datei pentru conciliere, iar pe fondul cauzei, respingerea ca neîntemeiată, având în vedere faptul că prin sentința civilă nr. pp12/20.04.2010 a Tribunalului Constanța, pârâta nu a fost obligată la scăderea dobânzii la CHF, ci la o anumită modalitate de exprimare a ratei dobânzii curente. Totodată a solicitat suspendarea cauzei până la soluționarea recursului împotriva deciziei civile nr. pp8/CM/15.10.2011 a Curții de Apel Constanța.

Prin Încheierea din 08.04.2011 a fost suspendată cauza în temeiul art. 244 alin 1 pct 1 din Codul de procedură civilă până la soluționarea recursului împotriva deciziei civile nr. pp8/CM/15.10.2011 a Curții de Apel Constanța.

Prin Încheierea din 30.05.2011 s-a dispus redeschiderea judecării suspendate.

Instanța a încuviințat pentru părți proba cu înscrisurile aflate la dosar și proba cu expertiză contabilă.

Față de excepția prematurității acțiunii, excepție formulată de către pârât prin întâmpinare, instanța reține următoarele:

Pârâta a invocat excepția prematurității, însă, motivat de nerespectarea termenului de 15 zile de la comunicarea notificării în vederea concilierii directe și până la stabilirea datei pentru conciliere.

În speță, adresa de convocare la conciliere a fost înregistrată cu nr. pp55/16.06.2010 (fila 5), prin care reclamantul a stabilit termen la data de 21.06.2010, dată la care a fost întocmit procesul verbal de conciliere (fila 19).

În cadrul acestui proces verbal s-a consemnat faptul că punctul de vedere al pârâtei este prezentat în scris prin adresa nr. pp93/21.06.2010 (fila 78), respectiv, inexistența unei situații litigioase care să determine o procedură prealabilă și neconstituirea sentinței civile nr. pp12/20.04.2010 a Tribunalului Constanța ca temei pentru o nouă pretenție.

Se constată că pârâta nu a formulat obiecțiuni cu privire la data fixată pentru conciliere, motiv pentru care, în soluționarea excepției, instanța are în vedere decizia nr. pp8/2005 a Înalte Curți de Casație și Justiție – Secția Comercială, în care s-a opiniat că „prezentarea reprezentanților pârâtei la conciliere ca urmare a convocării primite și semnarea de către aceștia a procesului-verbal încheiat cu acea ocazie, fără a formula obiecțiuni cu privire la data fixată pentru conciliere, acoperă nerespectarea de către reclamantă a

intervalului de timp, prevăzut de art. 720 din Codul de procedură civilă pentru convocarea concilierii.”

De asemenea, instanța apreciază că art. 702 ind. 1 alin 3, referitor la termenul de 15 zile cuprinde o normă dispozitivă, în favoarea pârâtului care să aibă timp suficient pentru a-și pregăti apărarea, astfel că, fixarea datei concilierii mai înainte de 15 zile de la comunicarea actelor, poate afecta valabilitatea procedurii prealabile numai dacă pârâtul invocă prin întâmpinare faptul că a suferit o vătămare și face dovada acestei vătămări, în speță, neinvocându-se un asemenea aspect.

Față de toate acestea, instanța va respinge ca neîntemeiată excepția prematurității acțiunii.

Pe fondul cauzei, față de actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În data de 16.04.2007, între părți s-a încheiat contractul de credit nr. RFIppxxxx/16.04.2007, având ca obiect un credit de nevoi personale în valoare de 58.140 CHF pe o durată de 120 luni, cu o rată a dobânzii curente de 5,9% pe an, modificabilă în funcție de evoluția pieței financiare.

În decembrie 2007, respectiv octombrie 2008, reclamantul a fost notificat de majorarea ratei dobânzii, invocându-se majorarea dobânzii CHF pe piața internațională. Ulterior această majorare a fost explicată de către pârâtă ca o necesitate a alinierii costurilor creditelor la condițiile pieții și la costurile de finanțare suportate de bancă.

Prin Sentința civilă nr.pp/COM/20.04.2010 a Tribunalului Constanța, rămasă irevocabilă prin decizia nr. pp70/12.05.2011 a Înalte Curți de Casație și Justiție, pârâta a fost obligată să procedeze la modificarea ratei dobânzii curente numai în funcție de evoluția pieței financiare conform art. 3.3 din Contractul de credit RFIppxxxx/16.04.2007 (evoluția ratei dobânzii la CHF pe piața financiară) din noiembrie 2008 și până la rambursarea creditului.

Prin expertiza contabilă efectuată de expert contabil A., raport aflat la fila 123 din dosar, a fost calculată valoarea ratelor de credit conform criteriului stabilit prin hotărârea judecătorească menționată anterior, în sumă de 19.277,16 CHF. Expertul a constatat că suma achitată în plus de către reclamant în perioada noiembrie 2008 – iunie 2011 este de 697,40 CHF, rezultând, la data de 01.07.2011, soldul la credit în cuantum de 37.800,75 CHF.

Totodată, expertul a constatat că pârâta a aplicat o altă modalitate de calcul a dobânzii revizibile prevăzută la art. 3 din contractul de credit, modalitate de calcul care încalcă dispoziția cuprinsă în sentința civilă nr. pp12/COM/20.04.2010 a Tribunalului Constanța.

Astfel, instanța nu poate avea în vedere modalitatea de calcul a pârâtei, prin aplicarea formulei de calcul stabilită unilateral de către pârâtă (Libor CHF

la 6 luni + rezerva minimă obligatorie + coeficient risc de țară), întrucât, această modalitate contravine nu numai voinței părților contractului ci și unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Față de toate acestea, instanța va admite primul capăt de cerere și va obliga pârâta la restituirea către reclamant a sumei de 697,40 CHF și la reactualizarea graficului de rambursare, avându-se în vedere suma de 37.800,75 CHF ca fiind sold al creditului la data de 01.07.2011.

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea la plata daunelor morale în sumă de 10.000 lei reprezentând echivalentul prejudiciului moral cauzat prin practicile folosite de pârâtă, instanța constată următoarele:

S-a invocat de către reclamant faptul că pe toată perioada judecării litigiului în care s-a pronunțat sentința civilă nr. pp12/COM/20.04.2010 a Tribunalului Constanța, precum și în perioada prezentului litigiu, pârâta a folosit o serie de amenințări și practici abuzive, prin înregistrarea cu plăți restante la Biroul de Credit, prin trimiterea repetată a unor somații la locul de muncă al reclamantului, prin prezentarea unui angajat al pârâtei la domiciliu reclamantului pentru înmânarea unei alte somații cu atenționarea verbală că se va trece la executarea silită a apartamentului. În drept reclamantul a invocat art. 998 – 999 din Codul civil și practica CEDO.

Un prim aspect ce trebuie analizat de către instanța este referitor la incidența daunelor morale, în temeiul răspunderii civile delictuale, în situația în care între părți există un contract.

Prejudiciul moral (nepatrimonial) a fost exemplificat în teoria și practica judecătorească ca fiind atingerea adusă onoarea și demnității unei persoane, suferința de ordin afectiv pentru pierderea unei persoane apropiate, suferința de ordin fizic provocată de accidente, etc.

În speță, se invocă ca fiind fapte ilicite, înregistrarea cu plăți restante la Biroul de Credit, trimiterea repetată a unor somații la locul de muncă al reclamantului și prezentarea unui angajat al pârâtei la domiciliu reclamantului pentru înmânarea unei alte somații, fiicei reclamantului, cu atenționarea verbală că se va trece la executarea silită a apartamentului.

Instanța constată că la pct. 11 din contract, părțile au convenit că „orice notificare/corespondență legată de prezentul Contract se va efectua (...) la adresa de domiciliu a împrumutatului, menționată în prezentul contract, sau, după caz, la adresa aleasă de acesta pentru corespondență (...)”.

În ceea ce privește înștiințările trimise angajatorului reclamantului (filele 25-26), prin care se solicită sprijinul angajatorului în demersul de recuperare al unei creanțe, se constată că părțile nu au convenit în acest sens, prin urmare acest fapt depășește cercul contractual, iar tot ceea ce se situează în afara domeniului contractual, poate angaja răspunderea delictuală.

Mai mult decât atât, instanța apreciază că nu există nici un temei legal pentru emiterea unor asemenea înștiințări către angajator, comunicarea unui înscris către client, pentru a-i aduce la cunoștință o anumită împrejurare, este suficient a se efectua numai prin poștă cu confirmare de primire, cumularea cu alte modalități de înștiințare a acelei împrejurări, poate fi echivalată cu o hărțuire.

Pe de altă parte, se constată că, deși în prezența unei hotărâri irevocabile (Sentința civilă nr. pp12/COM/20.04.2010 a Tribunalului Constanța), pârâta nu a procedat la executarea de bunăvoie a acestei hotărâri, reclamantul fiind nevoit a formula cererea de executare silită înregistrată cu nr. pp0/2010 la BEJ AS. (fila 23).

Având în vedere soluția dată primului capăt de cerere, instanța apreciază că demersurile pe care pârâta a înțeles a le practica (somații, înștiințări) reprezintă o ingerință în viața privată a persoanei.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului moral, instanța urmează a aprecia în raport de consecințele negative suferite de către reclamant, de valorile morale lezate și măsura în care i-a fost afectată situația socială, profesională, familială. Față de criteriile susmenționate, instanța apreciază că suma de 5000 lei reprezintă un quantum rezonabil și suficient, proporțional și adecvat scopului reparator al răspunderii civile delictuale, în această modalitate specifică. Prin urmare, instanța va admite în parte cererea reclamantului, iar în ceea ce privește cel de-al doilea capăt de cerere va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 5000 lei reprezentând daune morale pentru prejudiciul suferit prin ingerința adusă vieții private a reclamantului.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată ocazionate de prezentul proces, în quantum total de 1271,34 lei, alcătuit din 966,34 lei taxă de timbru, 5 lei timbru judiciar, 300 lei onorariu expert, în temeiul art. 274 din Codul de procedură civilă, instanța va acorda cheltuieli de judecată, proporțional cu admiterea în parte a acțiunii și va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 953,50 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Sentința civilă nr. 363/2012 a Judecătoriei Constanța - Secția civilă

2. Anularea publicației de vânzare. Stabilirea prețului de pornire a licitație în funcție de raportul de evaluare

Legislație relevantă: art. 399, art.411, art.500 Cod procedură civilă

Așa cum rezultă din procesul verbal încheiat de executorul judecătoresc în data de 27.05.2011 (aflat în dosarul de executare silită atașat), între creditor și debitor nu a putut fi stabilit de comun acord prețul de vânzare al imobilului

teren intravilan proprietatea debitorului executat silit, a fost numit expert evaluator d-na. D.G. În vederea întocmirii unui raport de evaluare, fiind astfel respectate prev. art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Constanța sub nr. pp988/212/2010, contestatoarea CEC Bank prin Sucursala Constanța a solicitat instanței în contradictoriu cu intimații SC A. L. IFN SA, SC A. L. IFN SA - Sucursala Constanta, SC S. D. SRL și BEJA D, pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună anularea publicației de vânzare emisă la data de 25.06.2010 în dosarul de executare nr. pp5/2009, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, cu cheltuieli de judecata.

În motivare, contestatoarea a arătat că între aceasta și intimatul SC S. D. SRL a fost încheiat contractul de credit nr. pp8/31.07.2008 având ca obiect un credit în valoare de 648.000 lei. Acest credit a fost garantat cu imobilul situat în Constanta. Asupra acestui bun, la cererea creditoarei SC A. L. IFN SA s-a început executarea silita, astfel încât la data de 25.06.2010 a fost emisă de BEJA D, publicația de vânzare, urmând ca la data de 04.08.2010 să aibă loc vânzarea imobilului descris mai sus. A menționat contestatoarea ca prețul de pornire al licitației, de 154.197 lei, este inferior față de valoarea stabilită prin raportul de evaluare întocmit de evaluator C. B., unde valoarea imobilului a fost stabilită la prețul de 569.755 lei, situație în care înțelege să conteste acest preț. În drept au fost invocate dispozițiile art. 399 și următoarele Cod pr.civ., art. 52 din Legea nr. 85/2006.

Prin întâmpinare, intimata SC A. SA a invocat excepția tardivității, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea contestației la executare ca nefondată.

S-a arătat în acest sens ca, în ceea ce privește obligațiile prevăzute art. 500 alin 1 și 2 Cod procedură civilă. coroborat cu dispozițiile art. 411 alin 3 Cod procedură civilă., acestea au fost respectate de către executorul judecătoresc, executorul judecătoresc având obligația doar de a înștiința contestatoarea de existența dosarului de executare și de citare a acesteia la termenele fixate pentru vânzarea imobilului, obligații pe care acestea le-a și respectat.

În ceea ce privește prețul de adjudecare a imobilului, pe care contestatoarea îl apreciază ca derizoriu – împrejurare ce ar atrage nulitatea procesului verbal de licitație imobiliară, intimata a arătat ca singurul beneficiu sau privilegiu de care se bucura creditorul în favoarea căruia exista o garanție reală atunci când intra în concurs cu alți creditori consta în dreptul de a fi plătit cu preferință.

Prin încheierea din data de 18.02.2011, instanța de fond a respins excepția tardivității invocate prin întâmpinare.

Prin sentința civilă nr. pp37/01.04.2011, pronunțată în dosar nr. pp988/212/2010, prima instanță a admis excepția netimbrării cererii de suspendare a executării silite, pe cale de consecință a anulat cererea de suspendare a executării până la soluționarea contestației ca netimbrată, iar pe fond a respins contestația la executare ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut:

Cu privire la cererea de suspendare a executării silite, instanța de fond a reținut că deși i-a pus în vedere contestatoarei să depună la dosar taxa judiciară de timbru de 10 lei aferentă acestui capăt de cerere și timbrul judiciar de 0,3 lei, contestatoarea nu s-a conformat dispoziției instanței în acest sens, astfel încât, la termenul de judecată din data de 25.03.2011, instanța a invocat din oficiu excepția nelegalei timbrări a cererii de suspendare a executării silite, excepție pe care instanța de fond a admis-o iar pe cale de consecință, a anulat cererea de suspendare a executării silite ca nelegal timbrată.

Pe fondul contestației la executare, prima instanță a reținut că în baza cererii de executare silită formulată de creditorul SC A. L. Ifn SA și a titlului executoriu constând în contractul de Leasing financiar nr. pp19/25.07.2008 a fost începută executarea silită împotriva debitorului Sc Simc Distribution Srl, formându-se dosarul de executare silită nr. pp65/2009 al BEJA D.

Potrivit art. 399 al. 1 Cod procedură civilă, împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedură prevăzută la art. 281 ind.1, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege. Conform al. 2, nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

A reținut prima instanță că în vederea stabilirii prețului imobilului situat Constanta, în conformitate cu dispozițiile art. 500 alin. 2 raportat la dispozițiile art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă, executorul judecătoresc a convocat părțile, creditorul SC A. L. Ifn SA conform adresei din data de 14.05.2010, debitorul SC S. D. SRL, conform dovezii de comunicare din data de 14.05.2010, iar prin procesul verbal încheiat în data de 27.05.2010 executorul judecătoresc a constatat că nu se poate realiza acordul de voință al părților pentru evaluarea imobilului urmărit. Prin adresa din data de 31.05.2010 a desemnat ca expert evaluator în vederea evaluării imobilului urmărit pe expert D. G.

Ca urmare a faptului că în extrasul de carte funciara pentru informare al imobilului descris mai sus era notată ipoteca autenticată sub nr. pp862/2008 în favoarea CEC Bank SA, în conformitate cu dispozițiile art. 500 alin. 3 Cod

procedură civilă., executorul judecătoresc a emis adresa din data de 01.06.2010 prin care solicita contestatoarei sa facă precizări cu privire la titlul sau, scadenta și cuantumul debitului. În urma numirii expertului evaluator D.G. în vederea efectuării expertizei, aceasta a întocmit Raportul de evaluare a proprietății imobiliare prin care a stabilit valoarea de vânzare forțată a proprietății la suma de 154.197 lei – echivalent 36.326 Euro. Conform publicației de vânzare din data de 25.06.2010 s-a stabilit data vânzării la licitație publică a imobilului, data de 04.08.2010, ora 12:00 la prețul stabilit prin expertiza, conform art. 500 al. 2 Cod procedură civilă, respectiv 154.197 lei.

Pentru aceste considerente, prima instanță a constatat ca publicația de vânzare prin licitație publică s-a emis cu respectarea dispozițiilor legale speciale aplicabile în cazul executării silite imobiliare astfel că, în condițiile în care contestatoarea nu a invocat alte motive de nelegalitate, s-a respins contestația la executare ca neîntemeiată.

Criticând soluția instanței ca fiind netemeinică și nelegală, împotriva sentinței civile nr. pp37/01.04.2011, pronunțată în dosar nr. pp988/212/2010, a formulat recurs recurenta contestatoare CEC Bank prin Sucursala Constanța, solicitând sau modificarea hotărârii recurate conform art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, și pe fond a solicitat admiterea contestației și anularea publicației de vânzare emisă la data de 25.06.2010 în dosarul de executare nr. pp5/2009.

În motivarea căii de atac, recurenta arată, în esență, că hotărârea criticată s-a dat cu greșita aplicare a legii, deoarece prețul de pornire a licitației a fost stabilit la valoarea de 154.197 lei, preț pe care îl consideră inferior față de valoarea stabilită prin raportul de evaluare întocmit în data de 10.11.2009 de evaluator C.B., unde valoarea imobilului supus executării a fost stabilită la prețul de 569.755 lei, iar vânzarea imobilului la prețul de 154.197 lei ar aduce un prejudiciu foarte mare Băncii, având în vedere creanța pe care o deține împotriva debitoare, respectiv suma de 769.524,24 lei.

S-a arătat că în mod greșit instanța de fond a reținut că în cauză au fost respectate dispozițiile art. 500 alin. 2 Cod procedură civilă, fiind corect stabilit prețul de vânzare la valoarea de 154.197 lei conform raportului de expertiză întocmit de evaluator D.G., deși acest raport de expertiză nu oferă criterii obiective pentru evaluarea imobilului.

S-a mai arătat că este de neînțeles interesul creditorului urmărit în efectuarea vânzării în aceste condiții, deoarece are cunoștință despre existența garanției imobiliare înscrisă în cartea funciară în favoarea CEC Bank, care îi înlătură posibilitatea obținerii unui preț care să îi asigure acoperirea creanței sale sau măcar recuperarea unei părți din aceasta, putând fi posibil ca să existe intenția de fraudare a intereselor CEC Bank.

S-a mai menționat că executorul judecătoresc nu a emis nicio dovadă de convocare a părților pentru stabilirea de comun acord a prețului de vânzare a imobilului așa cum prevede expres și limitativ textul de lege, eliminând în mod nelegal această etapă din procedură de executare silită.

S-a arătat că executorul judecătoresc a stabilit valoarea imobilului prin prisma înțelegerii cu creditorul care a pornit executarea și a redus considerabil prețul de vânzare comparativ cu prețul stabilit prin raportul de evaluare întocmit de CEC Bank.

În drept, a invocat prev. art. 304 pct. 9 și art. 3041 Cod procedură civilă

În probațiune, a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

În data de 04.10.2011, intimata S.C. A. Leasing Ifn S.A. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțată de instanța de fond ca fiind temeinică și legală. În motivare, a arătat că așa cum rezultă din procesul verbal încheiat de executorul judecătoresc în data de 27.05.2011, între creditor și debitor nu a putut fi stabilit de comun acord prețul de vânzare al imobilului teren intravilan situat în Constanța. Și lot. 2 proprietatea debitorului executat silit, a fost numit expert evaluator d-na. D.G. În vederea întocmirii unui raport de evaluare. S-a menționat că terenul nu a fost subevaluat de către expertul evaluator D.G. ci consideră că a fost supraevaluat în vederea încheierii contractului de credit cu CEC Bank din cauza disproporțiilor vădite, la data de 21.06.2008 cei 443 m.p. ai terenului în cauză fiind evaluați la suma de 292.000 euro, adică la aprox. 660 euro/mp, ca la data de 10.11.2009 valoarea aceluiași teren să scadă la valoarea de 300 euro/mp, adică mai puțin de jumătate de la prima evaluare, în suma totală de 132.000 euro, iar din raportul de evaluare întocmit de evaluator D.G. întocmit o jumătate de an mai târziu să rezulte că terenul în cauză valorează doar 36.326 euro. S-a menționat că executorul judecătoresc a solicitat și un extras de informare al imobilului în care era notată și ipoteca în favoarea CEC Bank, iar ca urmare, la data de 01.06.2010, în ciuda celor menționate de contestatoare în motivele de recurs, executorul judecătoresc a solicitat CEC Bank să facă precizări referitor la titlu, la scadență și la cuantumul debitului, respectând astfel întrutotul prev. art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă, moment la care recurenta a avut posibilitatea să-și formuleze poziția.

Analizând recursul din perspectiva criticilor formulate, a considerentelor de fapt și de drept avute în vedere de instanța de fond pentru pronunțarea hotărârii recurate și a art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, instanța de control îl constată neîntemeiat și îl va respinge conform art. 312 Cod procedură civilă Potrivit art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă. „Executorul judecătoresc este obligat să identifice și să evalueze cu acordul părților bunurile sechestrate, iar în caz contrar va solicita efectuarea unei expertize. Bunurile vor fi evaluate la

valoarea lor de circulație. O copie de pe raportul de expertiză se comunică și debitorului”.

Așa cum rezultă din procesul verbal încheiat de executorul judecătoresc în data de 27.05.2011 (aflat în dosarul de executare silită atașat), între creditor și debitor nu a putut fi stabilit de comun acord prețul de vânzare al imobilului teren intravilan situat în Constanța, lot. și lot. 2 proprietatea debitorului executat silit, a fost numit expert evaluator d-na. D.G. În vederea întocmirii unui raport de evaluare, fiind astfel respectate prev. art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă

Din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că evaluatorul PFA D.G., la data întocmirii raportului de evaluare, ar fi subevaluat imobilului teren intravilan situat în Constanța.

Cu privire la motivul invocat de recurentă că executorul judecătoresc nu a emis nicio dovadă de convocare a părților pentru stabilirea de comun acord a prețului de vânzare a imobilului așa cum prevede expres și limitativ textul de lege, eliminând în mod nelegal această etapă din procedura de executare silită, instanța reține că executorul judecătoresc a procedat în mod corect la luarea măsurilor în vederea evaluării imobilului teren, în lipsa acordului creditorului urmăritor și al debitoarei constatată prin procesul verbal încheiat de executorul judecătoresc în data de 27.05.2011, nefiind încălcat art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă

Se observă că, în mod temeinic și legal, instanța de fond a reținut că raportul de evaluare a fost legal întocmit, deoarece nu s-a realizat acordul părților precum și că publicația de vânzare prin licitație publică s-a emis cu respectarea dispozițiilor legale speciale aplicabile în cazul executării silite imobiliare astfel că, în condițiile în care contestatoarea nu a invocat alte motive de nelegalitate, în mod corect a fost respinsă contestația la executare ca neîntemeiată.

Concluzionând că instanța de executare a pronunțat o hotărâre temeinică și legală, cu respectarea normelor în materia executării silite, instanța de control va respinge recursul ca nefondat.

*Decizia civilă nr.1267/2011 a Tribunalului Constanța
- Secția a II-a civilă*

3. Anularea procesului-verbal de licitație imobiliară. Preț oferit de licitator.

Legislație relevantă: art. 509 alin. 5; art. 504 alin. 3 Cod procedură civilă.

Potrivit art. 509 alin. 5 Cod procedură civilă, în cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un

alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin. 3. La acest termen licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația, or executorul judecătoresc a procedat în conformitate cu acest text de lege, vânzarea imobilului la cea de a doua licitație fiind perfect legală, acest motiv de nelegalitate invocat de recurentă nefiind fondat.

Prin sentința civilă nr. pp97/09.02.2010 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosar nr. pp777/212/2010 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată de creditoarea contestatoare BRD - Groupe Societe Generale SA prin Sucursala Constanta, în contradictoriu cu intimații S.M. și S.A, prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună anularea procesului-verbal de licitație imobiliară nr. pp8/06.10.2010 întocmit în dosarul de executare nr. pp1/2008 de către BEJ B. precum și anularea tuturor actelor de executare subsecvente anularea procesului-verbal de licitație imobiliara nr. 68/06.10.2010, cu cheltuieli de judecata.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că în baza cererii de executare silită formulata de creditorul MF și a titlului executoriu constând în sentința civilă nr. pp09/26.022008 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. pp045/212/2007, a fost începută executarea silită împotriva debitorului SM, formându-se dosarul de executare silită nr. pp1/2008 BEJ B.

A reținut prim instanță că în speță, în vederea stabilirii prețului imobilului situat în municipiul Constanta, în conformitate cu dispozițiile art. 500 alin. 2 raportat la dispozițiile art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă. executorul judecătoresc a convocat partile, creditorul MF conform adresei nr. pp2/29.06.2010, primita personal sub semnatura la data de 29.06.2010 (fila 86 din dosarul de executare), debitorul SM conform adresei nr. pp3/29.06.2010, conform dovezii de comunicare din data de 30.06.2010 (fila 87 din dosarul de executare).

Ca urmare a faptului că în extrasul de carte funciara pentru informare al imobilului descris mai sus era notata ipoteca autentificata sub nr. pp29/25.11.2005 în favoarea BRD GSG SA Agenția Ovidius, în conformitate cu dispozițiile art. 500 alin. 3 Cod procedură civilă., executorul judecătoresc a emis adresa nr. pp5/29.06.2010 (fila 89 din dosarul de executare) prin care solicita contestatoarei sa precizeze dacă debitorul S.M mai figurează cu debite

către aceasta, cu ce sumă, în baza cărui titlu executoriu, urmând ca în situația unui răspuns afirmativ, executorul să-i comunice termenul de licitație publică și ulterior a participa la distribuirea sumei rezultată în urma executării silite imobiliare.

Prin procesul verbal nr. pp6/06.07.2010 (fila 92 din dosarul de executare) încheiat de BEJ B. în dosarul de executare nr. pp1/2008, se consemnează faptul ca în data de 06.07.2010, debitorul nu s-a prezentat în vederea stabilirii de comun acord a prețului imobilului care urma sa fie vândut la licitație publică, iar creditorul prezent a declarat ca stăruie în continuarea executării silite imobiliare și a solicitat numirea unui evaluator imobiliar pentru stabilirea prețului imobilului supus executării, în condițiile art. 500 alin. 2 Cod procedură civilă.

În urma numirii expertului evaluator G.D. În vederea efectuării expertizei (fila 9 din dosarul de executare), acesta a întocmit Raportul de evaluare a proprietății imobiliare prin care a stabilit valoarea de vânzare forțată a proprietății la suma de 32.000 de euro (filele 94-99 din dosarul de executare).

Conform publicației de vânzare nr. pp1/12.07.2010 s-a stabilit data vânzării la licitație publică a imobilului, 16.08.2010, ora 10:00 la prețul stabilit prin expertiza, conform art. 500 al. 2 Cod procedură civilă, respectiv 32.000 Euro (fără TVA).

Conform procesului verbal de licitație imobiliară din 16.08.2010 (f. 143 din dosarul de executare), la termenul și ora stabilite nu s-a prezentat la sediul biroului nici un licitator și nu au fost depuse oferte de participare la licitație, drept pentru care procedura de licitație va fi reluată la un termen viitor, cu respectarea termenului precizat la art. 509 al. 5 Cod procedură civilă, termen la care licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Conform procesului verbal de licitație imobiliară din 06.10.2010 ora 12:00 (fila 179 din dosarul de executare), s-a oferit imobilul spre vânzare la prețul de pornire a licitației, respectiv 24.000 Euro și intricat nu s-a obținut prețul de începere a licitației, în conformitate cu disp.art. 509 al. 5 Cod procedură civilă a fost declarat adjudecatar intimata SA.

Conform art. 509 al. 5 Cod procedură civilă executorul va oferi spre vânzare imobilul, prin trei strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 500 alin. 2 sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

Potrivit al. 5, în cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin. 3. La acest termen licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost

evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația.

A mai reținut prima instanță că vânzarea imobilului prin licitație publică s-a realizat cu respectarea dispozițiilor legale speciale aplicabile în cazul executării silita imobiliare astfel că și actele subsecvente apar ca fiind legale în condițiile în care contestatoarea nu a invocat alte motive de nelegalitate, motiv pentru care a respins contestația la executate ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a declarat recurs recurenta creditoare BRD - Groupe Societe Generale SA prin Sucursala Constanța, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței recurate și pe fond admiterea contestației la executare, anularea procesului-verbal de licitație imobiliară nr. pp8/06.10.2010 întocmit în dosarul de executare nr. pp1/2008 de către BEJ B. precum și anularea tuturor actelor de executare subsecvente anularea procesului-verbal de licitație imobiliară nr. pp8/06.10.2010, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, recurenta a arătat că între contestatoare în calitate de creditor și între intimatul S.M., în calitate de debitor, s-a încheiat contractul de credit nr. pp37250/25.11.2005 având ca obiect credit de nevoi personale nenominalizate și refinanțare în sumă de 120.000 lei, pe o perioadă de 240 luni, respectiv până la data de 25.11.2025, iar pentru garantarea rambursării creditului și dobânzilor aferente s-a încheiat și contractul de ipotecă autentificat sub nr. pp29/25.11.2005 la BNP G., având ca obiect apartamentul situat în Constanța.

S-a menționat că un alt creditor al debitorului, respectiv creditorul M.F., a început executarea silită imobiliară, recurenta fiind înștiințată de BEJ B. prin adresa nr. pp5/29.06.2010, dosar de executare nr. pp1/2008 de această executare, iar recurenta s-a înscris cu propria sa creanță în sumă de 118.463,23 lei la data de 05.10.2010 și cu dobânda contractuală până la stingerea creanței, în dosarul de executare.

S-a mai arătat că, urmare a înscrierii creanței deținute de contestatoarea creditoare în dosarul de executare nr. pp1/2008, BEJ B. i-a comunicat acesteia adresa nr. pp5/12.07.2010 care cuprindea publicația de vânzare a imobilului litigios, cu termen de licitație la data de 16.08.2010, la un preț de pornire de 32.000 de euro, valoare stabilită în conformitate cu raportul de evaluare întocmit de evaluatorul autorizat G.D., iar ca urmare a faptului că la prima convocare nu s-a prezentat nicio persoană interesată, s-a emis o nouă publicație de vânzare pentru data de 06.10.2010, la un preț de pornire a licitației de 24.000 de euro, reprezentând 75% din valoarea la care fusese evaluat imobilul inițial, data la care imobilul a și fost vândut pentru suma de 17.600 de euro, echivalentul în

lei a sumei de 75.324,48 lei, către SA, după a treia strigare la care nu s-a oferit prețul de pornire al licitației.

Consideră recurenta că procesul-verbal de licitație este emis în mod nelegal, cu încălcarea de către executorul judecătoresc a dispozițiilor art. 500 alin 1 și 2 Cod procedură civilă, coroborat cu dispozițiile art. 411 alin 3 Cod procedură civilă., în sensul ca executorul judecătoresc, înainte de trece la efectuarea raportului de evaluare imobiliara, trebuia, în mod obligatoriu sa convoace părțile, creditorii și debitorii, în vederea stabilirii de comun acord a unui preț de vânzare al imobilului.

A mai susținut recurenta că hotărârea instanței de fond nu conține motivele pe care se sprijină în raport cu criticile aduse împotriva executării silite cu privire la motivele de nelegalitate privind neconvocarea Băncii la termenul avut în vedere pentru stabilirea valorii de vânzare a imobilului și vânzarea imobilului la un preț care a prejudiciat creditorul ipotecar, astfel, instanța de fond în referire la disp. art. 500 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă, coroborat cu disp. art. 411 alin. 3 Cod procedură civilă, instanța de fond nu a avut în vedere că executorul judecătoresc nu a convocat creditoarea BRD GSG S.A. la evaluarea bunului imobil, cu toate că se înscrisese la masa credală în dosarul de executare silită.

O altă critică vizează prețul de vânzare a imobilului, adjudecat pentru suma de 17.600 de euro, echivalentul în lei a sumei de 75.324,48 lei, preț care este nesatisfăcător atât pentru creditorul ipotecar cât și pentru ceilalți creditorii înscriși.

În drept, a invocat prev. art. 304 pct. 7 rap. la art. 304 indice 1 Cod procedură civilă

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul constată că recursul nu este fondat.

Pe fondul cauzei, instanța de fond în mod legal și temeinic a reținut că, au fost respectate dispozițiile art. 500 alin. 2 raportat la dispozițiile art. 411 alin. 3 și art. 509 alin. 5 Cod procedură civilă, atât cu privire la scăderea prețului cu 25% la cea de a doua licitație, cât și cu privire la evaluarea imobilului de către un evaluator atestat.

Potrivit art. 509 alin. 5 Cod procedură civilă, în cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin. 3. La acest termen licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația, or executorul judecătoresc a procedat în

conformitate cu acest text de lege, vânzarea imobilului la cea de a doua licitație fiind perfect legală, acest motiv de nelegalitate invocat de recurentă nefiind fondat.

Hotărârea primei instanțe, cuprinde atât motivarea în fapt cât și în drept pe care s-a sprijinit la pronunțarea soluției criticate, astfel că nici acest motiv de recurs nu este fondat.

Prin publicațiile de vânzare întocmite de executorul judecătoresc și depuse în dosarul de executare, s-au respectat întocmai disp. art. 509 alin. 5 și art. 504 alin. 3 Cod procedură civilă, recurenta cunoscând astfel termenul când a avut loc licitația, iar evaluarea imobilului s-a făcut în conformitate cu prev. art. 500 alin. 1, 2 și 3 Cod procedură civilă, Banca fiind înștiințată despre executare și fiind citată la termenele fixate pentru vânzare, executorul judecătoresc respectând întru-totul dispozițiile procedurale.

Pentru toate aceste considerente, având în vedere și prev. art. 312 Cod procedură civilă, Tribunalul va respinge ca nefondat recursul, menținând sentința primei instanțe ca fiind legală și temeinică.

În conf. cu prev. art. 274 Cod procedură civilă, potrivit căruia partea căzută în pretenții va fi obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată, Tribunalul va obliga recurenta la plata sumei de 2.480 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, în favoarea intimetei SA.

*Decizia civilă nr. 1184/2011 a Tribunalului Constanța
- Secția a II-a civilă*

4. Anularea formelor de executare/ suspendarea executării silite. Declararea exigibilității anticipate a creditului în caz de neplată la scadență

*Anularea formelor de executare/ suspendarea executării silite.
Declararea exigibilității anticipate a creditului în caz de neplată la scadență*

Legislație relevantă: OG nr.99/2006¹; art.304 pct.9, art.312 alin.2 Cod procedură civilă

Executarea silită contestată s-a pornit în temeiul contractului de credit astfel cum rezultă din cererea de executare silită. Contractul reglementează în art.9 alin.2 paragraf 2 dreptul Băncii ca în cazul în care împrumutatul

¹ OUG 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului publicat în Monitorul Oficial cu numărul 1027 din data de 27 decembrie 2006

nu rambursează Băncii la scadență oricare din cele 360 rate lunare integral, conform schemei de rambursare, banca, printr-o simplă notificare către împrumutat și fără nici o altă formalitate, poate declara imediat scadente și exigibile toate obligațiile împrumutatului față de bancă rezultând din prezentul contract, incluzând dar fără a se limita: ratele lunare până la rambursarea integrală, dobânzile, comisioanele și cheltuielile ce cad în sarcina împrumutatului.

Contestatorii G.G. și G. O. au investit Judecătoria Constanța cu soluționarea contestației la executare formulată în contradictoriu cu intimata Marfin Bank S.A.- Sucursala Constanța și au solicitat anularea formelor de executare efectuate în dosarul de executare nr.pp8/2009 al BEJ D. precum și suspendarea executării silit, până la soluționarea contestației.

În motivarea cererii, contestatorii au arătat că au contractat de la intimată un credit și deoarece nu au achitat ratele aferente lunilor noiembrie 2008-ianuarie 2009 întreg creditul a fost declarat exigibil și a fost pornită executarea silită împotriva debitorilor fiind emisă și comunicată somația de plată pentru suma de 5.441,26 Euro. De asemenea, contestatorul G. G.a fost somat să plătească și suma de 23.743,26 Euro, în calitate de garant al unui alt împrumut acordat debitoarei S.C. M. I. C. G. S.R.L. S-a susținut că declararea anticipată a exigibilității creditului este nelegală deoarece acesta a fost garantat doar de contestatorul G.G. și a fost stins prin executare silită imobiliară. Ca urmare a declarării întregului credit ca fiind exigibil au fost poprite conturile contestatorilor.

Intimata creditoare a formulat întâmpinare prin care a susținut că declararea anticipată a exigibilității creditului acordat contestatorilor persoane fizice este consecința nerespectării obligațiilor de plată de către persoana juridică, fapt care a determinat, conform acordului dintre părți și declararea anticipată a celorlalte credite acordate garantului prin alte acorduri. Executarea silită este justificată și de nerespectarea obligațiilor de plată ce decurg din contractul încheiat cu persoanele fizice.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisurile depuse de părți și copia dosarului de executare.

Prin sentința civilă nr.pp17/24.03.2010, Judecătoria Constanța a respins contestația la executare. Instanța a reținut că declararea anticipată a exigibilității creditului acordat contestatorilor s-a făcut în conformitate cu acordul de împrumut nr.FA pp11/09.05.2007 încheiat de intimată cu persoana juridică și garantat de contestatorul G.G. și contractul de credit nr.RBD/E4U/Ctpp/281206 încheiat de contestatori cu intimata Marfin Bank S.A.- Sucursala Constanța. Contestatorul G.G. și-a asumat stipulația contractuală conform căreia

nerambursarea unui dintre creditele acordate duce la declararea anticipată a scadenței și aceluia credit. Față de forța obligatorie a contractului, în temeiul acestor dispoziții contractuale a fost declarat exigibil și cel de al doilea credit. De altfel, reține instanța, contestatorii nu și-au achitat la rândul lor debitele restante, aspect arătat de contestatori în cuprinsul contestației. Punerea în executare silită s-a făcut în conformitate cu prevederile OG nr.99 /2006 care consacră caracterul de titlu executoriu al contractelor de credit. În ceea ce privește legalitatea măsurilor de înființare a popririi, criticile contestatorilor au fost înlăturate, executorul având dreptul a porni executarea atât prin poprire cât și prin executare silită imobiliară.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs recurenții contestatori care au solicitat admiterea recursului, modificarea hotărârii recurate în sensul admiterii contestației la executare.

Recurenții au reiterat motivele contestației la executare cu privire la contractele de încheiate între părți și incidența clauzelor care permit declararea anticipată a exigibilității creditului acordat contestatorilor persoane fizice și legalitatea măsurii de executare silită prin poprire.

Ca și critice ale hotărârii recurate, recurenții au arăta că prima instanță a reținut greșit situația de fapt în sensul că primul contract încheiat ce intimata a fost cel prin care a fost acordat un credit recurenților contestatori nu societății comerciale și, ca urmare, aceștia nu se puteau declara ca fiind de acord cu o clauză prevăzută într-un contract ulterior, respectiv cu clauza de declarare anticipată a creditului în cazul neexecutării obligației de plată decurgând din contractul încheiat cu S.C. Mana. I. C. G. S.R.L și garantat de G.G.

Declararea exigibilă anticipată a împrumutului nu are forța executorie recunoscută de lege, așa încât executarea sumei de 243.999,79 Euro nu s-a făcut în temeiul unui titlu executoriu. Declarația băncii din data de 10.02.2009 de exigibilitate anticipată nu are valoare de titlu executoriu și nu poate sta la baza unei executări silite.

În sfârșit, recurenții au susținut că măsura de înființare a popririi asupra conturilor acestora este nelegală deoarece executorul este ținut de cererea de executare formulată de creditor operând principiul disponibilității, iar din cerere nu rezultă că acesta ar fi optat pentru forma de executare a popririi. Mai mult, banca trebuia să îi execute pe recurenții contestatori asupra garanțiilor constituite se aceștia, garanții îndestulătoare.

În drept, recurenții contestatori au invocat prevederile art.304 pct.9, art.312 alin.2 Cod procedură civilă .

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate instanța îl va respinge.

În legătură cu declararea anticipată a scadenței obligațiilor de plată instanța reține că executarea silită contestată s-a pornit în temeiul contractului de credit

nr.RBD/E4U/pp1206 încheiat la data de 28.12.2006 între G. O. și G. G., în calitate de împrumutați, și Egnatia Bank (România) S.A. București, actuala Marvin Bank (România)S.A. –Sucursala Constanța, în calitate de împrumutător, astfel cum rezultă din cererea de executare silită. Contractul menționat reglementează în art.9 alin.2 paragraf 2 dreptul băncii ca în cazul în care împrumutatul nu rambursează Băncii la scadență oricare din cele 360 rate lunare integral, conform schemei de rambursare, banca, printr-o simplă notificare către împrumutat și fără nici o altă formalitate, poate declara imediat scadente și exigibile toate obligațiile împrumutatului față de bancă rezultând din prezentul contract, incluzând dar fără a se limita: ratele lunare până la rambursarea integrală, dobânzile, comisioanele și cheltuielile ce cad în sarcina împrumutatului. Recurenții contestatori au recunoscut prin chiar contestația formulată cu nu au achitat ratele aferente perioadei noiembrie 2008 - ianuarie 2009. Notificarea adresată de creditoare celor doi debitori a vizat executarea contractului menționat și a făcut trimiterea l dispozițiile art.9 din contractul de credit și art.15 din Condițiile generale pentru împrumuturi. Inserarea în cuprinsul notificării a paragrafului referitor la incidența prevederilor art.11 lit.x din Acordul de împrumut nr. FA pp11/09.05.2007 încheiat între același creditor și S.C. M. I. C. G. S.R.L și garantat de G.G., este lipsită de relevanță atâta timp cât își găsește deplină aplicabilitate clauza menționată în art.9 din contractul părților. Ca urmare toate apărările relative la incidența dispozițiilor art.11 din Acordul de împrumut sunt lipsite de obiect cât timp declararea exigibilității anticipate a creditului acordat prin contractul de credit nr. RBD/E4U/pp1206 încheiat la data de 28.12.2006 s-a făcut în conformitate cu dispozițiile acestui contract.

În ce privește legalitatea titlului în temeiul căruia s-a pornit executarea silită, acesta fiind contractul de împrumut, iar nu declarația de exigibilitate anticipată a creditului cum au susținut recurenții, instanța de fond a reținut în mod corect că incidența prevederilor OUG nr.99/2006 care consacră caracterul de titlu executoriu contractelor de credit încheiate de societățile bancare. Faptul că executarea silită s-a pornit în temeiul contractului de credit rezultă din cuprinsul cererii de executare și conținutul somației emise de executor.

În ce privește criticile relative la executarea silită prin poprire cu încălcarea principiului disponibilității, acestea au fost corect înlăturate de prima instanță față de conținutul aceleiași cereri de executare silită în care este menționată expres cererea creditoarei de executare, inclusiv prin poprirea conturilor debitorilor supuși executării silite.

*Decizia civilă nr.1477/2010 a Tribunalului Constanța
- Secția comercială contencios administrativ și fiscal*